



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Opera nostra ad Dei honorem referenda, non autem ad propriam
famam, more Ethnicorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

factorum, & stimulus, eiusmodi honoris
monimenta fuerunt.

§. VI.

*Opera nostra ad Dei honorem referenda, non
autem ad propriam famam, more
Ethnicorum.*

Qui tamen sciebant, vnde victoriæ essent,
Domino exercituum gloriam dabant. Ita 2. Mach.
10. 38.
Machabæi rebus fortiter gestis, in hymnis &
confessionibus benedicebant Dominum, qui ma-
gna fecit in Israel, & victoriam dedit illis. Ita
& populus Israëliticus canebat: *Tua est, Do-
mine, magnificentia, & potentia, & gloria atq;
victoria: & tibi laus.* 1 Paralip.
19. 11. Quin & Gentiles quo-
que, quamvis errore veri Numinis decepti,
tamen, non sibi, sed superis eam gloriam at-
tribuebant. Orthryades Lacodæmonius, Chryser-
mus lib. 39
rer. Pelo-
ponnesia-
car. &
Plutarch.
in Paral.
cùm solus contra Argiuos fortiter pugnan-
do euasisset, ex cæsis scuta corripuens tro-
phæum erexit, proprio inscribens cruore:
Ioui, in cuius potestate sunt trophæa. Æneas de
Mezentij Rutulorum regis exuuijs tro-
phæum posuit, cùm

Ingentem quercum decisis undiq; ramis Virgil.
lib. 11.
Constituit tumulo: fulgentiaq; induit ar-
ma, Æneid,

Mezenti ducis exuuias, tibi, magne tro-
phæum Belli-

Bellipotens, aptat rorantes sanguine cristas,

Telaq³ trunca viri, & bis sex thoraca peti-
tium,

Perfossamq³ locis: clypeumq³ ex aere fini-
stra

Subligat: atq³ onsem collo suspendit ebur-
num.

S. August.
lib. 5. de
eiuit.
cap. 13.

Satiùs videt, inquit S. Augustinus, qui & amorem laudis vitium esse cognoscit, quod nec Poëtam fugit Horatium qui ait: Laudis amore tumes, sunt certa piacula, qua te Ter purè lecto poterunt recreare libello. Idemq³ in carmine Lyrico ad reprimendam dominandi libidinem ita cecinit: Latius regnes avidum domando Spiritum, quam si Libyam remotis Gaudibus iungas, & uterque Pœnus Serviat vni. Verumtamen qui libidines turpiores fide pietatis, impetrato Spiritu sancto, & amore intelligibilis pulchritudinis non refrenant, meliùs saltem cupiditate humana laudis & gloria, non quidem iam sancti, sed minùs turpes sunt. Etiam Tullius hoc dissimulare non potuit, in iisdem libris, quos de repub. scripsit, ubi loquitur de instituen- do principe civitatis: quem dicit alendum esse gloria, & consequenter commemorat maiores suos multa mira atq³ praeclara gloria cupiditate fecisse

fecisse. Haec ergo vitio non solum non resistebant, verum etiam id excitandum & accendendum esse censebant: putantes hoc utile esse reipub. Quamquam nec in ipsis Philosophia lib. Tallius ab hac peste dissimulet, ubi eam luce clarius confitetur. Cum enim de studijs talibus loqueretur, quae utiq; sectanda sunt sine veri boni, non ventositate laudis humana, hanc intulit uniuersalem generalemq; sententiam: *Honos alit artes, omnesq; accenduntur ad studia gloriae, iacentq; ea semper quae apud quosque improbantur. Huic igitur cupiditati melius resistitur sine dubitatione, quam ceditur. Tanto enim est quisque Deo similior, quanto ab hac immunditia mundior. Quae in hac vita etsi non funditus eradicatur ex corde, quia etiam bene proficientes animos tentare non cessat, saltem cupiditas gloria superetur dilectione iustitiae. Ut si alicubi iacent, quae apud quosque improbantur: si bona, si recta sunt, etiam amor humanae laudis erubescat & cedat amoris veritatis. Tam enim est hoc vitium inimicum pie fidei, si maior in corde sit cupiditas gloriae, quam Dei timor vel amor, ut Dominus diceret: Quomodo potestis credere gloriam ab inuicem expectantes, & gloriam, quae a solo Deo est non quarentes? Item de quibusdam qui in eum crediderant, & verebantur palam confiteri,*

Ibid. c. 14.

veri, ait Evangelista: Dilixerunt gloriam hominum magis quam Dei. Itaque danda est opera, ne propter honorem amplectamur virtutem; tamen, ut umbra nos vel inuitos comitatur, ita gloria stimulus virtutis virtutem sequatur etiam fugientem; quæ quamuis rectè facientes delectat, tamen aliunde insidiatur, & plus iuuat eos, qui laudant, quàm qui laudantur. Ut enim lumen magis prodest ijs, qui vident, quàm qui videntur; sic gloria famaq; virtutis magis confert ijs, qui eam admirantes ad imitationem accenduntur, quàm quibus ea contingit. Hinc multi virtutis æstimatores honorem Mundi non pluris faciunt, quàm fumi umbram.

CAPVT VIII.

Quibusnam honor, & qualis? præsertim Parentibus, Præceptoribus, & Senioribus debeat?

§. I.

Quatuordecim classes eorum, quibus honorem debemus exhibere.



Ante gloriæ mercedem, etsi vanum sit sibi, ut finem virtutis, proponere; tamen iustum est alijs persolvere;